

rott divatárúkereskedő-segéd lett, de egy-szersmind egy vendéglőben énekelő kvar-tettnék a tagja és táncitanítással is foglal-kozott. Innen Pozsonyba vitte sorsa, hol Pekarek tanítványa lett, azután Bécsbe ment, itt Negerle társaságánál volt kórista 15 frt havidíjjal, nappal pedig Popera gyáros üzletében kalapokat árult 50 kraj-cár napidíjért. Első színpadi kísérlete Po-zsonyban volt a »Norma« és »Belisar« ki-sebb szerepeiben, (előbbiben Flavius, utóbbiban Eutropius). 1846-ban Budán, 1847-ben Pesten játszik a németeknél, a kórusban alkalmazzák. 1848-ban beáll nemzetőrnek, majd újra elmegy Bécsbe, a Theater an der Wien színházhoz, honnan Regensburgba szerződik. Itt a »Mártha« opera Lyonel szerepében tetszést arat, majd állomáshelyeit változtatva, Augsburg, Bre-genz, Lindau, Feldkirch, Innsbruck, Graz, Drezda után 1851-ben Münchenben fellép egy hangversenyen és I. Lajos bajor ki-rály kitünteti. 1852. máj. havában a bécsi opera tagja lett, de már 1853-ban vendég-szereplésre ment Graz, Drezda, Berlin, Riga színházaiba és Mittauba, honnan Pestre jött ismét, 1854-ben a német színházhoz. Gróf Ráday Gedeon intendáns hívására 1855. ápr. 14-én volt első fellépte a Nemzeti Színházban, a »Luciá«-ban. 1865-ben meg-vált a Nemzeti Színházról. Közben tanult Párizsban Rogernál és Majna-Frankfurtban Muldernál. 1866-ban Erkel Ferenc újra szerződtette a Nemzeti Színházhoz, hol okt. 6-án a »Hugonották« Raoul szere-pében mutatkozott be, míg 1880. jún. 12-én a »Bánk bán«-ban búcsúzott és 1028. fellépés után nyugalomba vonult. Főbb szerepei: Hunyadi László, Eleázár, Tann-häuser, Don Alvarez (Végzet hatalma), Masaniello (Porticii néma), Rienzi, Faust, stb.

Ellinger Józsefné Engst Teréz, drá-mai énekesnő, sokszor fellépett a Nemzeti Színház operáiban. De leginkább külföldi színpadokon szerepelt. Megh. 1898. okt. 14-én, *Budapest*en, mint nyugalmazott württembergi énekesnő. Leánya: *Maleczky Vilmosné*, énekesnő; veje: *Maleczky Vil-mos*. (L. o.)

Ellinger Vilmos, magyar származású operanékes, 1854-ben a bécsi udv. opera

tagja volt. Nálunk 1854. júl. 30-án lépett fel a német színházban. Szerepei: Arnold (Tell Vilmos), Gennaro (Borgia), Ernani Raoul (Hugonották), Lyonell (Mártha), George Brown (Fehér asszony), Eleázár (Zsidónő).

Elmaradni a társulattól. Vidéki szín-társulatoknál szokás mondani, ha valamely színész u. n. mozdulás (L. o.) után kiválik a társulat kötelékéből, tehát nem megy to-vább kollégáival az új állomáshelyre.

Elnémult harangok, színjáték 4. felv. Irták: Rákosi Viktor és Malonyay Dezső. Bem. 1905. jan. 20. Nemzeti Színház. Szereplők: Simándi: Mihályfi Károly, To-dorescu: Gál Gyula, Todorescuné: Fáy Sze-réna, Florica: Paulay Erzsi, Zalatnay Bar-nabás: Szacsavay Imre, Papp Mózes: Ga-bányi Árpád, Kurátor: Molnár László, Petru: Rózsahegyi Kálmán, Kisó: Ligeti Juliska, Sára néni: Rákosi Szidi, Juon: Mészáros Lajos. Ötvenedik előadása 1913. szept. 8-án volt. (Felújították 1923. nov. 8-án, amikor 83-adszor került színre.)

Előadás. A régi színlapokon gyakran úgy szerepel mint: Játék. (L. o.)

Előadási jog. Azon jogosítvány, ame-lyet bizonyos pénzösszeg, percent, vagy egyéb kötelezettség vállalása ellenében vagy ajándékban a szerzőtől kaphat a színház, hogy a darabját elő lehessen adni. Kül-földdel szemben egyezmények biztosítják a szerzők jogait. (V. ö. Szerzői jog.)

Előadó művész. A színész neve, ha az illető úgy játszik, mintha a színpad pó-dium volna és direkt érintkezést keres a publikummal. Ellentéte az ábrázoló szí-nész, aki nem a közönségnek, hanem a kö-zönség előtt játszik.

Előadó személyzet. Az előleges (he-lyesebben: előzetes) jelentésen (L. o.) ilyen elnevezéssel szokott szerepelni a színtársulat művészeinek névsora, tehát az össz-személy-zet gyűjtőneve.

Előcsarnok, (színházi), a színház épü-let közvetlenül az uccára nyíló helyisége, melyet rendszeren gazdagabban képeznek ki és megfelelően díszítenek. (L. Színház-épület.)